

**Litterae Societatis Iesv E Regno Sinarvm Annorum MDCX.
& XI. Ad R. P. Clavdivm Aquauiuam eiusd. Societatis
Præpositum Generalem**

Trigault, Nicolas

Avgvstae Vindelicorvm, 1615

De Mense, die, hora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68733](#)

quolibet artificio, ad solis motum cum lunæ cursu componendum, nam vnius horæ ac viginti octo minutorum ex Alphonsinis tabulis anticipatio, quæ nouilunia numero aureo Europæ inserit, ab ipsis in annua supputatione continetur, quod ut facilius intelligatur & alia quædam ex infra dicendis, aduertendum est Sinas nec habere, sed nec habere velle Calendarium perpetuum; verum in annos singulos nouum cedunt in dies singulos; idque typis mandant, & in vniuersi regni fines amandant. sumptus in eam rem ex ærario regio suppeditatur, qui tametsi multis aureorum millibus constet, habetur tamen non male collocatus neque vlo modo adduci se sinunt ut fastos velint habere perpetuos.

De Mense, die, hora.

Cum lunaris Mensis sit dierum viginti nouem, & horis duodecim & minutis quadraginta quatuor excedat hos dies, ideo Sinæ mensem alterum triginta dierum circulis, quem magnum vocant, alterum nouem ac viginti, quem paruum dicunt, de finire solent. Dies, quem naturalem Astrologi vocant, à media nocte in medium noctem insequentem Sinis est usu receptus; sed eum

L 2 non

non vigintiquatuor horarum spatia, sed in duodecim, æqualia tamen, partiuntur, cuique horæ quadrantes octo cum aliquot minutis assignantes: non enim ipsi diem naturalem in nonaginta sex quadrantes, ut Europæi, sed in centum partiuntur, vnde fit ut horæ nostrates cum Sinen-sibus Mathematicè non respondeant præter sextam ac duodecimam diei noctisue horam: quadrantes deinde singulos in centum minuta distribuunt, singula verò minuta, in secunda cœ-tum, atque ita deinceps: hac igitur in parte, opus est discriminem horarum Europæarum, ac Sinen-sium Mathematicè definire, ut in motuum cœlestium supputatione ex hoc discrimine nullus error incurratur.

De Anni Sinensis principio.

Sinæ ad anni sui initium hoc obseruant. fingunt sibi circa polum vel cœntrum, circulum quendam magnum, qualis est is, quem nostri semper apparentem vocant. Hunc circulum in partes duodecim horas partiuntur; qui circulus cum ab ijs fingatur immobilis, horas in eodem semper loco consistere necesse est, vide-licet mediis dies sursum, media nox deorsum, sexta matutina in ortu, eadem vespertina in oc-casu, è quibus reliquas facile est colligere: In his horarum portionibus tres ipsis, nescio qua ex causa, pro illustrioribus habentur, media nox quam